

سُبْحَانَ الْمَجَادِلِ تَرْمَدِ نَيْبِ تَرْمَدِ هِيَ اثْنَانِ وَعِشْرُونَ أَيَّتُهَا الْمَثَلِثَةُ لَقَدْ كُنْتِ كُنَّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به اسم الله رحمان رحيم

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي

البتة شنيد الله سخن زني را که کرد جدال با تو راجع بزوجه اش و کرد شکایت

إِلَى اللَّهِ ^{صَلَّى} وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرُكُمْ إِنَّا اللَّهُ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ①

به الله، و الله میشنود محاوره شما دورا. یقیناً الله است سمیع بصیر *

الَّذِينَ يُظْهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ ط

آنانکه میکند ظاهر^۱ از شما با نساء خود، نیستند آنها مادران ایشان.

إِنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا الْآئِآتُ وَلَدْنَهُمْ ط وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا

نیستند مادران آنها الا آنانکه تولد کرده آنها را. و اینها میگویند منکر

(۱) ظاهر: وقتی مردی به زن خود میگفت "توئی بر من مثل پشت مادرم"

مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ ﴿۲۷﴾ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ

از سخنی و دروغی. و یقیناً الله است عفوکننده غفور* و آنانکه میکنند اظهار

مِنْ نِسَاءِ بَنَاتِهِمْ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّنْ

از نساء خود باز میکنند عودت از آنچه گفتند کنند آزاد غلامی از

قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّ ذَلِكُمْ تَوْعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

قبل آنکه بتماس آیند. اینچنین میشوید وعظ برآن. و الله است بر آنچه میکنید

خَيْرٌ ۳ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ

خبیر * و هر که نتواند، بگیرد روزه دو ماه متواتر از

قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّ ۴ فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ۵

قبل آنکه بتماس آیند. و هر که ندارد استطاعت بدهد طعام بشصت مسکین.

ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۶ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۷ وَ

چنین تا آرید ایمان بالله و رسول او. و اینست حدود الله. و

لِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ^٤ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَ

برای کافران است عذاب الیم * یقیناً آنانکه میکنند انکار از الله و

رَسُولَهُ كُتِبُوا كَمَا كُتِبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا

رسول او شدند سرنگون مثل شد سرنگون کسان از قبل آنها و البته کردیم نازل

آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ^٥ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ^٥ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ

آیات بیین را. و برای کافران است عذاب اهانتبار * روزیکه کند بعث آنها را

اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا ۗ أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ ۗ ط

الله جميعاً باز میدهد خبر آنها را از اعمال آنها. کرد احصائیہ الله و آنها کردند فراموش.

وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۖ ۞ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا

و الله است بر كل شیء شهید * آیا نمی بینی که الله دارد علم بر آنچه

فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَىٰ ثَلَاثَةٍ

در سماوات است و آنچه در زمین. نمی باشد در نجوی^۱ سه ئی

(۱) نجوی: در گوش یکدیگر گفتن، در خفیه مشوره کرده.

إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةَ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدِنِي

الا اوست چهارم آنها و نه پنج ئی الا اوست ششم آنها و نه ادنا

مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمَ آيُنَ مَا كَانُوا جُمُ

از آن و نه اکثر الا اوست همرايشان هر جا كه باشند. باز

يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ

ميدهد خبر آنها را آنچه عمل کرده بودند يوم قيامت. يقيناً الله است بكل شياء

عَلَيْهِمْ ۷ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ التَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ

علیم * ایا نمی بینی بسوی آنانکه نهی شدند از نجوی باز میکنند عودت

لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ بِالْآثِمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ

به آنچه نهی شدند از آن و میکنند نجوی برای گناه و سرکشی و نافرمانی

الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ ۱

رسول. وقتی می‌آیند پیشت تحیت گویند بتو طوریکه نکرد تحیت^۱ بتو چنین الله و

(۱) تحیت السلام عليك را به السام عليك (یعنی مرگ بر تو) تبدیل میکردند.

يَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُكُمْ

میگویند در نفسهای خود مگر چرا نمیکنند عذاب ما را الله بر آنچه میگوئیم. حسب آنهاست

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْبَصِيرُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

جهنم، میشوند واصل آن. بس بد مصیر است * یا ای کسان با ایمان

إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْآثِمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ

وقتی میکنید نجوی، نکنید نجوی برای گناه و سرکشی و نافرمانی

الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ

رسول و کنید نجوی برای کامیابی و تقوا. و کنید تقوا بالله، آنکه نزدش

تُحْشَرُونَ ۙ إِنَّمَا النَّجْوَىٰ مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ الَّذِينَ

میشوید حشر * یقیناً نجوی است از شیطان تا کند محزون کسان

أَمِنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْءٌ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ

مؤمن را، و نتواند ضرر به آنها چیزی الا باذن الله. و بر الله

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۱۰﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ

باید کنند توکل مؤمنان * یا ای کسان با ایمان چون گفته شود بشما

تَفْسَحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ

بکنید فساحت در مجالس پس کنید فسحت، کند فسحت الله بشما. و چون گفته شود

انْشُرُوا فَاَنْشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ

برخیزید پس برخیزید، دهد رفعت الله بکسان با ایمان شما، و آنانرا که

أَوْتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ^ط وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ^{١١} يَا أَيُّهَا

داده شده علم، درجات دارند. و الله است بر آنچه می کنید خبیر * یا ای

الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِ مُوَابِقِينَ يَدَيَّ

کسان با ایمان چون کنید نجوی' بارسول کنید تقدیم پیش از

نَجْوَىكُمْ صَدَقَةٌ^ط ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ^ط فَإِنْ لَّمْ

نجوی' خود صدقه. اینست بهتر بشما و مطهر. و اگر نه

تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۲﴾ أَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ

یابید باز الله است غفور رحیم * آیا میترسید که تقدیم کنید پیش از

نَجْوَىٰكُمْ صَدَقْتُمْ فَاذْكُرُوا لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ

نجوی خود صدقات. باز چون نکردید و تواب شد الله بر شما

فَأَقِمْوَا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۗ

بکنید قایم صلوات را و بدهید زکات را و کنید اطاعت الله و رسول او را.

وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ^{١٣} أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا

و الله است خبير بر آنچه ميكنيد * آيا نمى بينى بسوى آنانكه رو كردند بقوميكه

غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ^ط مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ^{لا} وَيَحْلِفُونَ

غضب كرد الله بر آنها. نيستند از شما و نه از آنها، و ميخورند قسم

عَلَى الْكُذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ^ج أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا^ط

بر دروغ و خود ميدانند * آماده کرده الله برايشان عذاب شديد.

إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً

اینها اند که بد است آنچه همواره میکنند * کردند اتخاذ قسمهای خود را سپر

فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٦﴾ لَنْ

و باز میدارند از سبیل الله، برای آنهاست عذاب پر توهین * نکند

تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ

مفاد به آنها اموال آنها و نه اولاد آنها از الله چیزی. آنها اند

أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يَبْعَثُ اللَّهُ جَمِيعًا

اصحاب آتش. آنها در آنجا خالد میکنند * روزیکه کند بعث آنها را الله جميعاً

فِيحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ

میخورند قسم بوی چنانکه میخورند قسم بشما * و میکنند حساب که آنها اند بر

شَيْءٍ إِلَّا أَنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٨﴾ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ

چیزی. آگاه باشید! اینها هستند کاذبان * شده مسلط بر آنها شیطان

فَأَنسُهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ ۖ أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ ۗ أَلَا إِنَّ حِزْبَ

برده از یاد آنها ذکر الله را. آنها اند حزب شیطان. خبردار! یقیناً حزب

الشَّيْطَانِ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿١٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُجَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

شیطان هستند خساره مندان * یقیناً آنانکه میکنند مخالفت بالله و رسولش

أُولَٰئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ ﴿٢٠﴾ كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبِينَ ۖ أَنَا وَرُسُلِي ۗ

آنها اند از ذلیل ترین * نوشته الله که میشود غالب من و رُسل من.

إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿۲۱﴾ لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

یقیناً الله است قوی عزیز * نیابی قومی با ایمان برالله و يوم

الْآخِرِ يُؤَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ

آخر که شود دوست آنراکه دشمن الله و رسول اوست، ولو باشند آباء آنها

أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي

یا ابناء آنها یا برادران آنها یا عشائر آنها. ^۱ آنها اند که نوشته در

(۱) عشائر آنها: خویشاوندان آنها، مردم قبیله آنها.

قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَايَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ

قلبهای آنها ایمان و شده اند دستیاری باروح از جانبش. و میکند داخل آنها را بجنات،

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ

دارد جریان از تحت آن انهار، مُخَلَّدٌ می‌کنند آنجا. راضی است الله از آنها

وَرَضُوا عَنْهُ ۗ أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ ۗ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ

و راضی اند از او. آنها اند حزب الله. خبردار! یقیناً حزب الله هستند

٢٠ المجادلة ٥٨ قدسمع الله ٢٨ منزل ٧

الْمُفْلِحُونَ ٢٢

* فلاح يافتگان